

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО
ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО
ПЛАГІАТУ В ДУНАЙСЬКОМУ ІНСТИТУТІ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»**

СХВАЛЕНО
рішенням Вченої ради
ДІ НУ «ОМА»
протокол № 1
від 28.08.2019 р.

ЛИСТ ОЗНАЙОМЛЕННЯ

№	Дата	П.І.Б.	Підпис

ЗМІСТ

1. Загальна частина	4
2. Основні поняття та їх визначення	4
3. Перелік робіт та порядок перевірки на академічний плагіат	6
4. Програмно технічні засоби для перевірки на академічний плагіат.....	7
5. Відповідальність авторів та посадових осіб за академічний плагіат	8
6. Прикінцеві положення	8
Додаток 1.....	9
Додаток 2.....	11

1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1.1. Положення розроблене відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про авторське право і суміжні права», Цивільного кодексу України, інших нормативно-правових актів з метою запобігання плагіату (запозиченням) у наукових, навчальних та методичних роботах Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія» (далі – Інститут).

1.2. Це Положення є складовою системи забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (системи внутрішнього забезпечення якості) ДІ НУ «ОМА».

1.3. Положення передбачає заходи організаційного характеру, спрямовані на запобігання та виявлення академічного плагіату в Інституті, і має на меті створення системи ефективного запобігання, поширення та виявлення плагіату в роботах наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту, здобувачів вищої освіти всіх освітніх рівнів та форм навчання, аспірантів, докторантів; розвиток навичок добросовісної та коректної роботи із джерелами інформації; дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальної власності інших осіб; активізацію самостійності та індивідуальності при створенні власних доробків, а також підвищення відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування.

2. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

2.1. Автор – фізична особа, результатом творчої праці якої є представлений твір (ст. 1 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 - XII).

2.2. Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у вищому навчальному закладі на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації (ст. 1 ЗУ «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII).

2.3. **Твір** – результат наукової чи навчально-методичної діяльності автора (співавторів) поданий в університет на паперових носіях або в електронному вигляді, оприлюднений у мережі Інтернет чи на офіційному web-сайті університету у формі монографії, підручника, навчального посібника, статті, тез, автореферату і рукопису дисертації (дисертаційної роботи)

2.4. **Оприлюднення твору** – здійснена за згодою автора чи іншого суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав дія, що вперше робить твір доступним для публіки шляхом опублікування, публічного виконання, публічного показу,

---

публічної демонстрації, публічного сповіщення тощо (ст. 1 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 – XII).

2.5. **Плагіат** – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору (ст. 50 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 – XII).

2.6. **Плагіат академічний** – навмисне відтворення частково або повністю наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження, або відтворення під своїм іменем оприлюднених творів чи інших результатів інтелектуальної праці створених іншими особами без відповідного посилання. (ст. 69 ЗУ “Про вищу освіту” від 01.07.2014 № 1556 – VII).

2.7. **Цитата** – порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору, який використовується, з обов’язковим посиланням на його автора і джерела цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні. (ст. 1 ЗУ «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792 – XII).

2.8. **Показник оригінальності твору** – кількісний показник, виражений у відсотках, який відображає співвідношення авторського тексту до загального обсягу твору.

2.9. **Різновиди плагіату:**

- видання виконаної роботи іншого автора за свою без внесення в неї жодних змін та належного оформлення цитування;

- копіювання значної частини чужої роботи в свою як в оригіналі так і у перекладі без внесення в запозичене жодних змін та належного оформлення цитування;

- представлення суміші власних та запозичених аргументів без належного цитування;

- внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів в них тощо) та без належного оформлення цитування;

- компіляція – створення значного масиву тексту шляхом копіювання із різних джерел без внесення в нього правок, посилань на авторів та «маскування» шляхом написання перехідних речень між скопійованими частинами тексту;

- парафраза – переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту. Сутність парафрази полягає в заміні слів (знаків), фразеологічних оборотів або пропозицій при використанні будь-якої авторської наукової праці (збереженої на електронних або паперових носіях, у тому числі розміщеної в мережі Інтернет).

3. ПЕРЕЛІК РОБІТ ТА ПОРЯДОК ПЕРЕВІРКИ НА АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ

3.1. В Інституті перевірці на академічний плагіат підлягають:

- доповіді, кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти (бакалавр), науково-методичні праці (підручники, посібники та навчальні посібники, методичні розробки) та інші роботи, які включено до плану видань або вимагають рекомендації до видання вченої ради Інституту. Організацію перевірки вищезазначених матеріалів здійснюють завідувачі кафедр;

- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів, наукові (анотовані) звіти. Організацію перевірки вищезазначених матеріалів здійснюють керівники структурних підрозділів, які проводять відповідні заходи.

3.2. Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів робіт для розгляду на засіданні кафедри.

Роботи що підлягають перевірці на плагіат, надаються авторами в електронному вигляді у представлених форматах: *.doc, *.docx, *.rtf.

3.3. Цим Положенням встановлюються такі показники оригінальності текстів:

- текст вважається оригінальним (висока унікальність), робота допускається до захисту або опублікування	85% -100%;
- оригінальність задовільна (середня унікальність), слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела, робота потребує доопрацювання та повторної перевірки	70% -84%;
- оригінальність незадовільна (низька унікальність), слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела, робота потребує доопрацювання та повторної перевірки	50% -69%;
- оригінальність незадовільна (низька унікальність), слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела, робота відхиляється без права подальшого розгляду	менше 50%.

3.4. Результати перевірки на академічний плагіат оформлюються протоколом засідання кафедр. Строк перевірки не повинен перевищувати один тиждень.

3.5. У разі незгоди з результатами перевірки автор (автори) роботи має (мають) право подати на апеляцію. Апеляція подається на ім'я директора (для наукових, науково-педагогічних працівників, здобувачів, курсантів/студентів) у триденний термін після оголошення результатів перевірки. У цьому випадку за дорученням директора створюється комісія для розгляду апеляції, яка повинна розглянути апеляційну заяву у тижневий термін після створення комісії. При розгляді апеляцій на результати перевірки навчальних та кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти ступенів «бакалавр» до складу апеляційної комісії обов'язково залучається представник органу курсантської ради.

Про дату, місце та час проведення засідання апеляційної комісії заявника попереджають за допомогою наявних засобів зв'язку щонайменше за два робочі дні. Якщо заявник не з'явився на засідання комісії, то питання розглядається за його відсутності.

У випадку необхідності отримання додаткової уточнюючої інформації засідання апеляційної комісії може проводитись у кілька етапів.

Результати засідання апеляційної комісії оформлюються відповідним протоколом.

3.6. В окремих випадках комісія за фактами академічного плагіату також може створюватися службовим розпорядженням директора за поданням заступника директора з НПП. До складу такої комісії можуть включатися кваліфіковані фахівці (за згодою), які не є співробітниками Інституту.

4. ПРОГРАМНО-ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ НА АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ

4.1. Програмно-технічні засоби перевірки на академічний плагіат є допоміжним засобом перевірки робіт на предмет виявлення фактів та обсягу неправомірних запозичень у поданій роботі.

4.2. Безпосередньо перевірку матеріалів зазначених у п.3.1. Положення за дорученням керівників підрозділів здійснюють висококваліфіковані співробітники кафедр, які призначаються розпорядженням завідувача кафедри;

4.3. Перевірка наукових робіт на наявність академічного плагіату проводиться з використанням програмно-технічних засобів за допомогою однієї або декількох програм, які знаходяться у відкритому доступі у мережі Інтернет та визнані науковою спільнотою (Advego Plagiat, Etxt Antiplagiat, Anti-Plagiarism тощо).

При прийнятті остаточного рішення враховується специфіка роботи, що перевіряється на наявність академічного плагіату (галузь знань, спеціальність), вид роботи (стаття, монографія, підручник, дисертація, дипломна робота тощо) та її унікальність.

Рекомендований перелік програм пошуку і виявлення плагіату та інструкція щодо їх використання надано у Додатку 1.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВТОРІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ЗА АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ

5.1. Встановлення комісією фактів незадовільної оригінальності низької унікальності є підставою відмови у наданні рекомендації для друку або відправлення цих матеріалів на доопрацювання. (п 3.3. Положення).

5.2. Низький відсоток оригінальності робіт здобувачів вищої освіти ступенів «бакалавр» є підставою щодо прийняття комісією рішення про недопущення до захисту та відправку матеріалів на доопрацювання або видачу нового варіанта завдання.

5.3. Виявлення фактів плагіату наукових та науково-педагогічних працівників інституту може бути враховано при продовженні дії контракту.

5.4. Встановлення фактів плагіату в уже опублікованих творах докторантів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня є підставою для заборони автору включати такі твори у перелік своїх науково-методичних публікацій.

6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

6.1. Положення набуває чинності з дати його затвердження директором.

6.2. Всі зміни та доповнення до Положення розглядаються та приймаються на засіданні методичної ради та затверджуються директором Інституту.

6.3. Відповідальність та контроль за виконанням Положення несуть посадові особи Інституту відповідно до їх функціональних обов'язків.

Додаток 1.

Рекомендації щодо роботи з програмою перевірки на плагіат.

Існує кілька видів технічних засобів, які шляхом автоматичного порівняння текстових документів в електронній формі з базою даних інших текстів, створюють умови для швидкого виявлення плагіату.

Перевірку наукових робіт на унікальність та наявність в них плагіату можливо проводити за допомогою безкоштовних програм, які знаходяться в мережі Інтернет у вільному доступі:

Advego Plagiatus;

Ettx Antiplagiat;

Anti-Plagiarism.

AdvegoPlagiatus – програма пошуку в Інтернеті часткових або повних копій текстового документа з достатньо простим інтерфейсом. **Plagiatus** показує ступінь унікальності тексту, джерела тексту, відсоток збігу тексту. Також програма перевіряє унікальність зазначеного URL.

Ettx Antiplagiat – програма для перевірки унікальності тексту, яка дозволяє провести детальний аналіз тексту і визначити оригінальність статті в процентному співвідношенні. **Ettx Antiplagiat** має також он-лайн версію для перевірки коротких текстів до 5000 знаків.

Варто зазначити, що **Ettx Antiplagiat** та **Advego Plagiatus** є дуже схожими між собою програмами як за функціями, так і за аналізом та оцінкою результатів, проте вони мають деякі розбіжності у пошуку та самому принципі роботи, тому найбільш ефективним буде одночасне використання обох програм.

Anti-Plagiarism – програмне забезпечення, призначене для ефективного виявлення і таким чином запобігання плагіату. Це універсальний інструмент для боротьби з World Wide Web копіюванням-вставкою інформації з присвоєнням авторства.

Після, того як ви встановили на комп'ютер програму **Ettx Antiplagiat**, можна здійснювати перевірку робіт на унікальність. Для цього необхідно виконати декілька кроків:

Відкрити програму **Ettx Antiplagiat**.

Зліва на верхній панелі треба натиснути «Файл», а потім «Відкрити».

Після появи значка «Обзор», обираємо потрібний документ і натискаємо кнопку «Відкрити».

Текст з'явиться у головному вікні програми. Після цього необхідно натиснути кнопку «Перевірити унікальність». Або ж відразу при копіюванні тексту обрати з контекстного меню пункт «Вставити і перевірити».

В процесі перевірки унікальності тексту необхідно буде неодноразово вводити через кожні 5-10 хвилин «**Капчу**», тобто код підтвердження. Цей код буде відкриватися у новому вікні.

У вікні програми можна побачити вихідний текст, а після нього посилання на сайти – адреси сторінок, на яких були знайдені співпадіння. Вони позначені різним кольором, а поряд подається кількість співпадінь у процентному співвідношенні.

Перевірка однієї наукової роботи обсягом 100-130 сторінок займає 30-45 хвилин.

По закінченню перевірки тексту на унікальність можна побачити, чому дорівнює унікальність даного тексту у відсотковому еквіваленті.

Для збереження звіту перевірки роботи, необхідно натиснути «**Файл**», а потім «**Створити звіт**» і «**Зберегти**».

З іншими функціями програми можливо ознайомитися самостійно. Програма може перевіряти не тільки окремих скопійований текст, але й цілий пакет текстів із зазначеної вами папки на комп'ютері. Для цього потрібно вибрати «**Операції**» – «**Пакетна перевірка**» і зазначити папку з текстами.

Результат комп'ютерної перевірки текстів на плагіат наводиться у формі звіту та індексу унікальності тексту, який сам по собі демонструє лише обсяг тексту, що співпав із доступними Інтернет-джерелами.

Запобігання окремих проблем і помилок
у практиках забезпечення академічної доброчесності

Аналітична записка

Стаття 42 Закону України «Про освіту» визначає вимоги щодо академічної доброчесності учасників освітнього процесу, основні види порушень академічної доброчесності, відповідальність за них. У 2018 р. Міністерство освіти і науки України надало закладам вищої освіти методичні рекомендації із застосування цих вимог. А втім, практика застосування окремих норм Закону свідчить про наявність проблем, пов'язаних з помилковою їх інтерпретацією закладами вищої освіти, науковими установами, спеціалізованими вченими радами, редакціями наукових видань.

Щодо встановлення факту наявності академічного плагіату.

Однією з основних помилок є встановлення факту наявності академічного плагіату та самоплагіату за результатами комп'ютерної перевірки текстів без подальшого аналізу виявлених текстових збігів експертами з предметної області. Деякі заклади вищої освіти, редакції наукових видань встановлюють вимоги щодо максимально допустимого обсягу плагіату чи текстових збігів або щодо мінімально допустимої «унікальності» тексту.

Академічний плагіат — це «оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства». До результатів фундаментальних наукових досліджень належать «гіпотези, теорії, нові методи пізнання, відкриття законів природи, невідомих раніше явищ і властивостей матерії, виявлення закономірностей розвитку суспільства тощо». До результатів прикладних наукових досліджень належать «нові знання, призначені для створення нових або вдосконалення існуючих матеріалів, продуктів, пристроїв, методів, систем, технологій, конкретні пропозиції щодо виконання актуальних науково-технічних та суспільних завдань».

Таким чином, академічний плагіат не зводиться до текстових збігів, а може стосуватися також некоректного запозичення фактів, гіпотез,

---

числових даних, методик, ілюстрацій, формул, моделей, програмних кодів тощо.

З іншого боку, текстові збіги можуть бути як академічним плагіатом, так і коректними цитуваннями, загальновідомою інформацією, посиланнями на літературні джерела й т.п. Критерії зарахування текстових збігів до академічного плагіату визначені Рекомендаціями щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах. При перевірці наявності текстових збігів слід враховувати, що **комп'ютерні програми не виявляють некоректні запозичення з неоцифрованих джерел**. Тим більш, вони **не виявляють переклади іншомовних текстів без належних посилань на джерела та інші форми академічного плагіату**. Крім того, обсяг виявлених будь-якою комп'ютерною програмою текстових збігів залежить не лише від наявності чи відсутності таких збігів, але і від наповнення бази, що використовується для порівняння, алгоритмів і налаштувань програмного забезпечення та інших обставин. Також слід враховувати, що зазначені в рекомендаціях критерії не можуть застосовуватися до окремих видів текстів, таких, як відомі формулювання математичних теорем та їх доведення, опис стандартних методик, фрагменти літературних творів, документи законодавства тощо.

Тому **висновок про наявність чи відсутність академічного плагіату мають робити кваліфіковані експерти**, обізнані як у технічних аспектах виявлення академічного плагіату, так і в сучасному стані предметної області досліджень з урахуванням як результатів роботи комп'ютерних програм, так і інших даних.

Щодо довідок про результати перевірки академічних текстів на ознаки плагіату.

Деякі заклади вищої освіти, спеціалізовані вчені ради та редакції наукових видань вимагають від здобувачів освіти та наукових ступенів, авторів наукових публікацій довідок про перевірку кваліфікаційних робіт, дисертацій, поданих для публікації матеріалів на наявність академічного плагіату. Згідно закону «Про вищу освіту», система забезпечення закладами вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти має забезпечити «дотримання академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування

ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату». Крім того, «система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) оцінюється Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти». Передбачено відповідальність закладу вищої освіти, наукового керівника здобувача та членів спеціалізованої вченої ради за наявність академічного плагіату у захищених дисертаціях.

Звідси випливає, **що перевірка кваліфікаційних робіт здобувачів освіти та дисертацій на здобуття наукових ступенів є обов'язком закладу вищої освіти (наукової установи), а не здобувача.** Заклади вищої освіти (наукові установи) та створені при них спеціалізовані вчені ради не мають підстав вимагати від здобувачів будь-які довідки про відсутність академічного плагіату. Наявність чи відсутність будь-яких довідок не позбавляє заклади вищої освіти, наукові установи і спеціалізовані вчені ради відповідальності за академічний плагіат та інші порушення академічної доброчесності у захищених дисертаціях. Так само, наявність чи відсутність згаданих довідок не позбавляє редакції наукових видань відповідальності за академічний плагіат в наукових публікаціях, оприлюднених у цих виданнях.

Щодо ідентифікації самоплагіату.

Як свідчить практика, існує багато питань стосовно поняття «самоплагіат», яке часто поширюють на будь-які текстові збіги з попередніми публікаціями автора, що виявляються засобами автоматичної перевірки академічних текстів. Самоплагіат – це «оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів». Таким чином, наявність посилання на попередню публікацію наукового результату повністю знімає питання про можливу наявність самоплагіату.

Найбільш типовими прикладами самоплагіату є: дублювання публікацій (одні й ті самі наукові результати публікуються в різних виданнях для підвищення показників публікаційної активності); некоректна звітність за науковими проектами (одні й ті самі результати використовуються у звітах за різними науковими проектами).

Поняття самоплагіату стосується саме **наукових результатів, а не будьяких тестових фрагментів. Вимоги щодо переформулювання текстів при підготовці дисертацій, монографій, наукових статей, кваліфікаційних робіт студентів позбавлені сенсу, оскільки переформулювання не впливає на сутність наукового результату.** Якщо самоплагіат є, то ніяке переформулювання його не усуває.

З іншого боку, не всі текстові збіги є самоплагіатом. Зокрема, не є самоплагіатом текстові збіги, що не містять наукових результатів автора, а стосуються опису стану предметної області та відомих результатів досліджень інших авторів, опису відомих методик досліджень тощо. Такі текстові збіги з власними попередніми результатами автора не потребують посилань на ці публікації чи оформлення відповідних текстових фрагментів, як цитат. Більш того, провідні наукові видання і університети світу часто розглядають надмірні посилання на власні публікації як порушення академічної доброчесності з метою штучного підвищення наукометричних показників автора.

Окремим випадком є ситуація, коли попередня публікація була підготовлена за участі інших науковців, які є авторами певних її фрагментів. Якщо у роботі використовується саме такий фрагмент, то має бути посилання на попередню публікацію із зазначенням внеску співавтора. Оскільки зазвичай зовнішні експерти не можуть встановити, хто є автором того чи іншого фрагмента, прийнято вважати, що порушення немає, якщо немає скарги з боку співавторів про некоректне використання спільної роботи. Це розглядається як свідчення того, що вони не претендують на авторство відповідного фрагмента.

Провідні наукові видання світу не вимагають оформлення текстових збігів з попередніми публікаціями автора, що не стосуються наукових результатів, як цитат. Зазвичай цитати використовують лише для привертання уваги до певних власних ідей, думок, формулювань з попередніх наукових публікацій у випадках наукових дискусій, для зазначення пріоритету та в інших подібних випадках.

Натомість, самоплагіатом є використання без відповідних посилань оприлюднених раніше гіпотез, математичних теорем, моделей, алгоритмів, фотографій, таблиць, фактичних даних тощо, які містять наукові результати автора. Наявність раніше опублікованих наукових результатів автора без

посилань на попередні публікації є однією з основних причин відмови у публікації в багатьох провідних наукових виданнях світу.

В окремих випадках спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій за результатами комп'ютерної перевірки текстів дисертацій вимагають від авторів переформулювання текстових фрагментів, що збігаються з текстами раніше оприлюднених наукових публікацій здобувачів, інтерпретуючи такі збіги як самоплагіат. Однак це не враховує чинних вимог до дисертацій. Зокрема, «до дисертації, що містить науково-прикладні результати, повинні додаватися документи, що підтверджують практичне використання отриманих здобувачем результатів — впровадження у виробництво, достатню дослідно-виробничу перевірку, отримання нових кількісних і якісних показників, суттєві переваги запропонованих технологій, зразків продукції, матеріалів тощо, а до дисертації, що містить теоретичні наукові результати, — рекомендації щодо їх використання». Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук «повинна містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у певній галузі науки, що розв'язують важливу наукову або науково-прикладну проблему і щодо яких здобувач є суб'єктом авторського права». Результати дисертації мають бути достатньо повно викладені в опублікованих наукових працях здобувача.

Таким чином, попередня публікація наукових результатів дисертацій є вимогою законодавства. Тому **наявність в дисертації фрагментів раніше оприлюднених наукових робіт здобувача не містить ключової характеристичної ознаки (спроби оприлюднення раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів) і не відповідає поняттю «самоплагіат».** Разом з тим, вимога щодо попереднього оприлюднення результатів дисертацій означає, що в дисертації має бути зазначено, де саме кожний з основних результатів був опублікований. Найпростіший спосіб надати таку інформацію — це навести звичайні посилання у тексті дисертації. Допустимим також є інший поширений варіант — надання наприкінці розділів чи підрозділів інформації про те, де опубліковані відповідні результати.

Ще одним проблемним випадком є публікація наукових статей за результатами доповідей на наукових конференціях та інших заходах, які передбачали попереднє видання збірників тез або матеріалів цих заходів.

Тестові збіги у таких статтях з тезами чи текстами доповідей не є самоплагіатом, оскільки це варіанти однієї й тієї самої публікації, які не претендують на те, що кожний з них містить окремі наукові результати. Разом з тим, при виданні розширених доповідей чи статей за матеріалами наукового заходу видавці мають зазначати цей факт у вихідних даних або групувати такі публікації в окремий розділ, якщо у випуску є інші публікації, не пов'язані з цим заходом, або в інший спосіб надавати відповідну інформацію. Якщо автори самостійно публікують статті за матеріалами доповідей на наукових заходах, то варто надавати відповідну інформацію у тексті статті у формі посилання на попередню публікацію, якщо це можливо, або у формі повідомлення у тексті, що стаття підготовлена за матеріалами доповіді на відповідному заході із зазначенням його назви та інших даних, що дають змогу його ідентифікувати.

Щодо фабрикації і фальсифікації.

Закон України «Про освіту» передбачає інші порушення академічної доброчесності, зокрема фабрикацію і фальсифікацію. Практика провідних університетів і наукових видань світу свідчить, що виявлення таких порушень відбувається переважно експертами під час рецензування, опонування тощо, або читачами після оприлюднення публікації. Втім, розвиток технологій дає змогу запровадити певні формалізовані процедури перевірки окремих складників. Зокрема, при розгляді дисертаційних робіт в спеціалізованих вчених радах варто перевіряти акти впровадження/апробації результатів дослідження на предмет можливості здійснення такого впровадження/апробації особою, що підписала акт. В окремих випадках акти впровадження, що стосуються нових технологій, виробництва, складних вимірювань тощо, підписують представники юридичних осіб, які, згідно із даними державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, розташовані у квартирах багатоквартирних житлових будинків і за КВЕД не провадять економічну діяльність, яка має хоча б віддалене відношення до тих результатів, апробацію яких вони нібито здійснили. У випадку виявлення таких фактів спеціалізовані вчені ради мають вимагати додаткові підтвердження того, що впровадження/апробація дійсно мали місце.

Щодо порушень академічної доброчесності здобувачами вищої освіти

Зміни, внесені у 2019 р. до Закону України «Про вищу освіту», передбачають можливість скасування рішень про присудження наукового ступеня, ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації у разі виявлення фактів порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності, зокрема, наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Міністерство освіти і науки України здійснює комплекс заходів, спрямованих на реалізацію цієї норми. Одним з них є забезпечення доступності текстів дисертацій і кваліфікаційних робіт у Національному репозиторії академічних текстів, на офіційних сайтах та репозиторіях закладів вищої освіти (наукових установ). Закон України «Про вищу освіту» вимагає створення закладами вищої освіти та науковими установами систем внутрішнього забезпечення якості вищої освіти, одним із завдань яких є забезпечення дотримання академічної доброчесності всіма учасниками освітнього процесу. Положення «Про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» вимагає від закладів вищої освіти визначити «чіткі та зрозумілі політику, стандарти і процедури дотримання академічної доброчесності, яких послідовно дотримуються всі учасники освітнього процесу під час реалізації освітньої програми». Затверджені стандарти вищої освіти вимагають забезпечувати відсутність академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації у кваліфікаційних роботах здобувачів вищої освіти. Вимоги щодо забезпечення академічної доброчесності як важливого складника якості вищої освіти, що впливає на розвиток і репутацію вищої освіти та науки України, будуть і надалі посилюватися. Разом з тим, практика інших країн свідчить, що ключовим фактором забезпечення академічної доброчесності, є позиція академічної спільноти, її власні вимоги, що відображаються у внутрішніх правилах університетів та наукових видань. Зкладам вищої освіти, науковим установам, спеціалізованим вченим радам із захисту дисертацій, редакціям наукових видань необхідно вивчати і використовувати практики провідних університетів і наукових видань світу щодо запобігання академічному плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації. Разом з тим, необхідно уникати практик і процедур, що дискредитують політику забезпечення академічної доброчесності. Володимир

БАХРУШИН Професор, доктор фізико-математичних наук Член сектора вищої освіти
науково-методичної ради МОН України

Посилання:

1. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти із підтримки принципів академічної доброчесності; Розширений глосарій термінів та понять ст. 42 «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту». — Лист МОН від 23.10.2018р. No 1/9-650. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/yak-pidtrimati-akademichnu-dobrochesnist-v-universiteti-mon-rozrobilo-ta-nadislalo-na-zvo-rekomendaciyi-z-akademichnoyi-dobrochesnosti>.

2. Закон України від 05.09.2017 р. No 2145-VIII «Про освіту», стаття 42, частина 4.

3. Закон України від 26.11.2015 р. No 848-VIII «Про наукову та науково-технічну діяльність», стаття 1, п. 33.

4. Рекомендації щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо). Лист МОН від 15.08.2018 р. No 1/11-8681.

URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/akredytatsiya/instruktsiya-list/1-11-8681-vid-15082018-rekomendatsii-shchodo-zapobigannya-akademichnomu-plagiatu.pdf>.

5. Закон України від 01.07.2014 р. No 1556-VII «Про вищу освіту», стаття 16, частина 2.

6. Закон України від 05.09.2017 р. No 2145-VIII «Про освіту», стаття 42, частина 4.

7. Порядок присудження наукових ступенів, затверджений постановою КМУ від 24.07.2013 р. No 567, п. 9.

8. Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затверджене наказом МОН від 11.07.2019 р. No 977.

ЛИСТ ОЗНАЙОМЛЕННЯ

№	Дата	П.І.Б.	Підпис